

Ogenj je družini iz Čmrlje v Slovenskih goricah vzel vse - domačija se je vžgala kot bakla in pogorela do tal

Vse premoženje v dlani - vse, kar jim je ostalo

Ker hiša ni bila zavarovana, v družini pa ni nihče zaposlen, bodo morali novi dom zgraditi tudi s pomočjo dobrotnikov - Občina, Rdeči križ, Karitas in sosedje so nemudoma pomagali - Do zime v novem domu?

Družina Njivar iz Čmrlje pri Trnovski vasi je v eni noči izgubila vse, kar je imela. Iz doslej še ne ugotovljenih vzrokov se je njihova domačija vžgala kot bakla in pogorela do tal. Le nemirni spanec žene Slavice, ki jo je zbudilo prasketanje plamenov, je rešil njo in moža Štefana. Če bi se zbudila le nekaj minut pozneje, bi ogenj zajel tudi njiju. Rešila sta si le življenje. Na pogorišču so našli le staljen poročni prstan moža, vse drugo se je spremenilo v pepel; tudi težko privarčevanih 350.000

tolarjev sina Sandija, ki jih je hranil za nakup novega avtomobila.

V nedeljo po dnevu žena se je družina Njivar zbrala na domačiji, da bi še enkrat počastila praznik. Hčerka Sabina in sin Sandi sta s svojima partnerjema ostala doma tja do 21. ure. Zakonca Štefan in Slavica Njivar sta se po odhodu mladih odpravila počivat.

Slavica, utrujena od dolgega, a lepega dne, je kaj kmalu zaspala. Ob 1. uri po polnoči pa jo je zbudilo preteče pokanje: "Zbudim se, se primem za glavo in se napol speča sprašujem: 'Kaj poka, kaj poka?'. Ouprem vrata spalnice. Vame planeta dim in ogenj, veža se ruši. Mož trdno spi. Tresem ga in kričim: 'Štefan, Štefan, vstani, gori!' V tem trenutku se spomnim na sina in kričim njegovo ime. V spalnici srajci in bosa bežim skozi gorečo vežo na plano. Sama pri sebi si govorim, da moram odvezati psa in iz gospodarskega poslopja spustiti svinje.

Bosa, v spalni stajci tečem do sosedov Muršecov, da bi poklicali gasilce. Tam se ozrem proti domu. Vidim, da se hiša ruši v ogenj. Tečem nazaj proti goreči hiši in sprašujem moža, ali je Sandi doma in ali se je rešil. Mož me objame in mi reče, da njegovega avta ni na dvorišču, da je gotovo pri dekletu. Potem tavam po njivah ob hiši in se od razburjenja nezavestna zgrudim v brazde."

Električne peči si ne upa vključiti

Sto petdeset let stara hiša, ki je imela sicer kamnite zidove, a lesene strope, je pogorela do tal. Nanjo spominja le majhen prostor na njenem robu, ki ga plameni niso požrli. Našli so le drobec pre-

Štefan Njivar ob žalostnih ostankih domačije

Slavko Podbrežnik

moženja; povsem staljen možev poročni prstan. Vse ostalo je izginilo v pepelu. Slavica nam ga kaže na razprti dlani kot edini spominek zdaj že prejšnjih časov časov pred požarom.

Noč z nedelje na ponedeljek je bila na srečo povsem brez vetra, tako da se ogenj ni razširil še na gospodarsko po-

slopje. Gasilci so prišli pravočasno in ga zaščitili.

Družina, ki se preživlja s skromnimi dohodki, saj nobeden od družinskih članov ni zaposlen, je v eni noči zgubila vse. Tri hektarje velika kmetija jim komaj zagotavlja preživetje. Hiša ni bila zavarovana. Graditi bodo morali na novo, z lastnimi rokami in s pomočjo sosedov, občine, dobrotelčnih organizacij in dobrotnikov.

Takoj so jim pomagali Rdeči križ, Karitas in Občina Trnovska vas. Občina je prispevala 200.000 tolarjev za odstranjevanje ruševin in jim ponudila zaslišno zatočišče v bivalni prikolicci. Postavili so jo na dvorišče pred žalostnim pogoriščem domačije. Prikolica ni ogrevana,

saj si Slavica ne upa vključiti niti električne peči, da se ne bi groza tiste nedeljske noči ponovila.

Družina bo tople dneve tega leta preživela na gradbišču novega doma. Dvajset družin iz okolice jim že pomagajo: vsaka je prispevala eno drevo za gradbeni material. Ko smo zakonca Njivar obiskali, sta bila njuna otroka zdolma; ravno sta pomagala pri spravi luč podarjenega lesa. Željo si le, da jim bi uspelo do zime spet imeti streho nad glavo in zaživet v novem domu.

Slavko Podbrežnik

PORSCHE
STAVITELEC